

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola Iudae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Ex epistola Iude.

Iude v. 3.

OMNEM solicitudinem faciens scribendi vobis de communia vestra salute, necesse habui scribere vobis, deprecans supercertari semel tradita sanctis fidei. Subintroterunt enim quidam homines (qui olim praescripti sunt in hoc iudicium) impii, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, & solum dominatorem, & Dominum nostrum Iesum Christum negantes. Cum incarnationis doctrinam vniuerse admittamus, quomodo qui semel crediderunt, Dominum nostrum Iesum Christum negare dicuntur? Sane si alium Filium Dei Patris Verbum esse dixerimus, alium rursus eum, qui natus est ex muliere; unum Dominum diserte inficiamur. Vnus enim Dominus Iesus Christus, carne eius secundum dispensatorium cum Dei Patris Verbo unionem, ad deitatis gloriam evecta. Vnus proinde est Christus, & Filius: ita enim erit huius vniuersi Dominus.

σερχός. εἰς οὐαὶ ἀρετὴν καὶ ψός. ἐσται γάρ οὐ πατέρων αὐτοῦ τῆς

Ex euangelio secundum Matthæum.

Quod Christus fit Deus.

Matth. c. 1.
v. 20.

HAEC autem eo cogitante, ecce angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium, & vocabis nomen eius Iesum: ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Duo simul hoc loco ponit, quæ in diuinam tantum naturam

Ex τῆς Ιουδα Ἐπιστολῆς.

ANNO
CHRISTI
431.

PΑΣΑΝ αποδίει πιούμενον τὸν γέραφὸν ὑμῖν ὡς τὴν ποιητὴν ὑμᾶς συντείας, αἰάγκην ἔχον γέραφα ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζειν τὴν ἀπαξ παραδοθέσην τοῖς ἄγιοις τοῖς. ἀρετέμοναν γαρ θυντας εἰς ἀστέλγαστρον, καὶ τὸ μόνον διαστόπλιν καὶ κύριον τὸν ἡμέραν Ιησοῦ χειρὸν δέργουμενοι.] καὶ πάντα δέργον δέργησταί τις τῷ ἀπαξ πετιθεντῶν τὸν κύριον ἡμέραν Ιησοῦ χειρὸν; καὶ τοι παρεδέξαμεν τὸν τῆς σύναστρης ποιητήν τὸν λόγον. ἀλλ' εἰ Φαμβρ., ὅπερος μὲν δέντρον ὃς ὁ ἐκ θεοῦ πατέρως, ἐπερος ὃς καὶ ιδίῳ ὁ ἐκ γυναικός, ἥρητο παρεδέξαμεν τὸ μόνον διαστόπλιν. εἰς γάρ κύρεος Ιησοῦ χειρὸς, καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκονομικῶν, τὸν τοῦ Φίλιου τὸν θεόλογον, εἰς τὴν τῆς θεοτητοῦ δόξαν αναφοιτώσις ἀλλ' τῆς

Ex τῇ καὶ Ματθαὶ τῇ βαθείᾳ.

Οὐαὶ οὐ τῷ Χειρὸς.

TΑΥΤΑ ἡ ἀλλ' ἐνθυμητήρες, ιδοὺ ἄπειλος κωρίου κατέναρπε ἐφαύνει ἀντα, λέγων Ιωσὴφ ψός Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναικά. Σὺ ναὶ γάρ τοι αὐτῇ γνωντέν, ἐκ πνεύματος δέντρον αἴγιον. πέτεται δὲ ψός, καὶ καλέσθε τὸ οὐρανὸν αὐτὸν Ιησοῦ· αὐτὸς γάρ σωστὸς τὸν λαόν αὐτὸς δηπότερος τοιούτων.] δύο καὶ τέσσαρα πέντε ταῦτα